

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai
1979 m.
lapkričio
17 d.

Seštadienis
Nr. 132(4022)

KIIIIIIII
Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

SOCIALISTINIO LENKTUVIAVIMO BARUOSE

Kitų metų sąskaiton

Vienas geriausių „Gintaro“ kolūkio vairuotojų Bronius Guzevičius penkmečio ketvirtaisiais su galingu „ZIL-133“ markės krovininiu automobiliu planavo atlikti darbų, prilygstančių 2 milijonams 40 tūkstančių tonkilometrai.

Savo asmeninius metinius įsipareigojimus Guzevičius įvykdė dar pirmoje spalio pusėje. Sekančių metų sąskaiton šiandien jau darbuojasi ir Alfonsas Maldžius, Kazys Kaunietis, metines užduotis šiomis dienomis taipogi baigia įvykdyti dar kele-

tas gintariečių vairuotojų. — pastebėjo ūkio ekonomistė Rima Meškauskaitė.

Dirbančių 1980-ųjų metų sąskaita jau yra ir ūkio mechanizatorių tarpe. Antai Antanas Zalis savo metinėje darbų programoje buvo numatęs su traktoriumi atlikti darbų, prilygstančių 2200 sutartinių hektarų, o dabar tie įsipareigojimai viršyti beveik dviem šimtais hektarų. Panašiai savo metinę užduotį jau viršijo ir mechanizatorius darbo veteranas Aleksas Jurkėnas.

V. Limaišė

PRIZAS DEPUTATŲ KAMBARIUI

Dažnai liaudies patikėtiniai užsuka į Anykščių apylinkės Liaudies deputatų tarybos kambarį. Sukaupia metodinę literatūrą, įstatymai, žinios padeda rasti atsakymą į bet kurį su Tarybų darbu susijusį klausimą. Čia tarsi susieina deputatų, nuolatinių komisijų, apylinkės vykdomojo komiteto veiklos gijos.

Anykščių apylinkės depu-

tatų kambarys — geriausias rajone, o neseniai pasiekė žinia, kad anykštiečiai tapo ir respublikinio konkurso nugalėtojai. Vakar apylinkės LDT sesijos metu leidinio „Tarybų darbas“ redaktorius A. Anskaitis prizą „Geriausiam deputatų kambariui“ įteikė apylinkės vykdomojo komiteto pirmininkei D. Adomaitienei.

J. Janukėnas

Motina ir duktė — vienu taku

Jau devinti metai, kai į Svėdasų kolūkio Būtenų karvių fermą darbo veteranė Vanda Niaurienė ateina ne viena. Tuo pačiu taku kasryt atsuka ir jos duktė Nijolė Budreikienė. Buvo kiek daugiau nei šešiolika metų, kai Nijolė tapo karvių melžėju kolektyvo nare. Žinia, iš pradžių buvo ne pyragai, bet šalia nuolatos jaučiant dėmesingą motinos žvilgsnį, kitąsyk ir paremiančią ranką, jaunoji melžėja savo darbo pasiekimais netruko pasivyti daugelį darbo draugių. Šiandien Nijolė Budreikienė pelnytai laikoma geriausia jaunąja karvių melžėja ne tik savo gimtajame kolūkyje, bet ir visame Anykščių rajone. Neatsitiktinai prieš kurį laiką LLKS Anykščių rajono komiteto pirmoji sekretorė Rita Navašinskienė šauniai gamybininkei įteikė geriausią jaunąją rajono karvių melžėjų skirtą prizą (šis momentas ir užfiksuotas korespondento J. Junevičiaus nuotraukoje).

Ar pavyko dukteriai aplenkti motiną? — pakartojo klausimą Būtenų karvių fermos vedėja R. Zvirblienė. — Kol kas dar ne, bet su kiekvienais metais jų tarpusavio lenktynės vis atkaklesnės. Antai, lyginant su pernai metų lapkričio pirmąja, šiemet abiejų moterų pieno primelžimo iš prižiūrinų karvių rodikliai pastebimai ūgtelėjo. Na, o jos, savo ruožtu, lygiuojasi į šiuo metu tvirtai pirmaujančią mūsų karvių melžėjų Genę Lackienę, nuo metų pradžios primelžusią iš karvės per 3500 kg pieno. Gražiais pasiekimais penkmečio ketvirtuosius baigia Ona Putrimienė, Teklė Inčirauskienė, Vytautas Linkevičius ir visa eilė kitų darbščių fermos darbuotojų.

L. Vilimas

Svarbūs vartotojų kooperacijos uždaviniai

Maskvoje įvyko TSRS vartotojų kooperacijos įgaliotinių X suvažiavimas.

Pagal penkmečio darbų ritmą tvarko savo veiklą vartotojų kooperacija. Viena daugiau kaip 60 milijonų pajininkų, ji atlieka didelį darbą prekyboje, paruošose ir gamyboje, padeda spręsti svarbų socialinį uždavinį — suartinti miesto ir kaimo materialines ir kultūrines-buitines gyvenimo sąlygas.

Pramonės ir žemės ūkio gamybos augimo pagrindu vartotojų kooperacijos mažmeninė prekių apyvarta per penkerius metus padidėjo 14,4 milijardo rublių, arba 27,2 procento. Smarkiai išaugo drabužių, avalynės, kultūrinių-buitinių ir namų apyvokos prekių, įvairių maisto produktų pardavimas kaime. Dar sparčiau plėtojama visuomeninio maitinimo prekių apyvarta, ji padidėjo beveik 30 procentų, o savo pagamintų produktų realizavimas — 39 procentais.

Vartotojų kooperacija — viena iš pagrindinių šalies

paruošų organizacijų. Ji superka daugiau kaip 60 rūšių produktų ir žaliavų, patiekia valstybei didesnę pusę šalies superkamų bulvių, per trečdajį daržovių, apie 70 procentų arbūzinių kultūrų, 90 procentų viltos. Svarus vartotojų kooperacijos įnašas vykdamas kiaušinių, kailių ir odų žaliavos, laukinių vaisių, gydomųjų ir techninių augalų paruošas.

Ruošiantis TSRS vartotojų kooperacijos įgaliotinių suvažiavimui, įvyko plati ataskaitinė-rinkiminė kampanija, aprėpusi visas sistemas grandis. Susirinkimuose ir suvažiavimuose dalyvavo apie 50 milijonų žmonių, juose kalbėjo daugiau kaip milijonas kooperatyvų narių ir jų įgaliotinių.

Sąjunginio suvažiavimo delegatai ir svečiai ilgais plovimais sutiko TSKP Centro Komiteto, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ir TSRS Ministrų Tarybos sveikinimą TSRS vartotojų kooperacijos įgaliotinių X suvažiavimui.

(TASS-ELTA)

Aptarti gyvulių žiemojimo klausimai

„Anykščių šilėlio“ kolūkio partinės organizacijos biuras ir valdyba bendrame posėdyje apsvaistė gyvulių žiemojimo klausimą, aptarė pirmuosius žiemojimo rezultatus ir ateities uždavinius. Posėdyje buvo patvirtintas gyvulių žiemojimo organizavimo štabas iš 11 narių.

Po to įvyko gyvulininkystės fermų darbuotojų susirinkimas. Apie partinės organizacijos ir valdybos keliamus uždavinius fermų darbuotojams kalbėjo zootechnikės-selektininkės S. Cerkesaišė, V. Trofimova, fermų vedėjai D. Samulienė, M. Miežvinskis, A. Strazdas, vet. gydytojas V. Staikūnas, vyr. zootechnikė E. Visoc-

kienė ir ūkio vadovas V. Sostakas. Jie plačiai išaiškino fermų darbuotojams, kaip svarbu užtikrinti pašarų apsaugą, taupiai ir tiksliai, atsizvelgiant į gyvulių paskirtį, juos naudoti, prižiūrėti fermų patalpas, vandens ir elektros įrenginius. Pasitarime ypač buvo pabrėžta, kad būtina griežtai laikytis šėrimo racionų ir mėnesinių pašarų sunaudojimo planų, nes, nors pašarų aplamai sukaupia nemažą, bet šieno, koncentratų turima mažiau ir kiekvienas jų kilogramas turi ypatingą vertę, norint per žiemą išlaikyti didžiąją ūkio gyvulių skaičių ir užtikrinti gerą produktyvumą.

R. Jasiūnas

Politinio švietimo baruose

Propagandistų susirinkimas

LKP rajono komitete įvyko miesto ekonominių mokymų propagandistų ir ekonominės tarybos narių susirinkimas. Susirinkimo dalyviai išklausė Kauno politechnikos instituto dėstytojo A. Orinausko paskaitą apie TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarime dėl planavimo gerinimo ir ūkinio mechanizmo tobulinimo keliamus uždavinius.

LKP rajono komiteto politinio švietimo kabinete vedėja A. Jaknūnienė apžvelgė Anykščių miesto žmonių ir organizacijų ekonominių mokymų darbą, nurodė kai kuriuos trūkumus ir davė eilę konkrečių patarimų, kaip pagyvinti ekonominių mokymų, įtraukti ekonominių mokymų klausytojus į užsiėmimų ruošimą, kaip panaudoti vaizdine medžiaga ir kino filmus geresniam dėstomos medžiagos įsisavinimui.

P. Juodis

Aktyvas mokosi

„Anykščių šilėlio“ kolūkyje šiais politinio švietimo mokslo metais pirminės partinės organizacijos nariai ir specialistai studijuoja marksistinės filosofijos pagrindus. Šioje mokykloje propagandistė dirba Burbiškio aštuonmetės mokyklos direktorė E. Galiniene.

Ūkio vyr. inžinierius A. Gudelis vadovauja komjaunimo politinio švietimo rateliui. Čia mokosi 15 VLKJS narių.

Komunistinio darbo mokyklai vadovauja ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius B. Rukša. Visose politinėse mokyklose užsiėmimai vyksta reguliariai, klausytojų lankomumas geras. Kas antra užsiėmimą demonstruojami kino filmai, susieti su dėstoma medžiaga.

Prasidėjus politinio švietimo mokslo metams, LKP Anykščių rajono komiteto iniciatyva rengiami seminai propagandistams, politinio švietimo ratelių vadovams. Tradicija tapo rajone organizuoti propagandistų dienas. Partijos komiteto politinio švietimo kabinete organizuojamas vaizdinių priemonių parodos, čia sukaupia nemažą vertingą literatūros, seminarų metu įgiję nemažą vertingų žinių propagandistai, politinio švietimo ratelių vadovai jas pritaiko savo kolektyvuose.

NUOTRAUKIOJE: Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė Genovaitė Ražanienė ruošia technines priemones eiliniam politinio švietimo ratelio užsiėmimui.

Vyt. Bagdono nuotr.

Papildo karotino atsargas

Kasdien į Svėdasų girininkijos miškus išvysta keliolika Svėdasų kolūkio žmonių. Vadovaujami brigadininko Alberto Jakubonio, kolūkiečiai ruošia žaliavą spyglių mištų gamybai. Traktorininkai Jonas Juozaponis ir Povilas Pranskūnas šakutes gabena prie žolės mištų agregato. Čia jos smulkina-

mos smulkintuvu „Vichr“, kuri prižiūri mechanizatorius Albertas Misevičius.

Zolės mištų agregato mašinistas elektrikas Vytautas Lukošūnas pasiryžęs žiemojimo sezono pradžioje pagaminti 25 tonas spyglių mištų, kurie bus naudojami karotino ištekliais gyvulių racionuose papildyti.

D. Bartkus

SU KOLŪKIO STIPENDIJA

Kai Kurklių kolūkio vadovai abiturientui Algimantui Pociūnui pasiūlė su kolūkio stipendija vykti mokytis į Kauno veterinarijos akademiją, kad įgintų specialybę vėly paragrįztų darbuotis į gimtinę, vaikinai to pasiūlymo nesikratė — šiandien jis jau akademijos trečiakursis.

Po kurio laiko į gimtąjį kolūkį taipogi parvyks ir Michailas Afanasievas, kuris šiemet su kolūkio stipendija pradėjo studijas Buivydiškio žemės ūkio technikume, o ūkio plataus profilio mechanizatorių gretas papildys šiandien Vėprų kaimo prototechninėje mokykloje su ūkio švietimu besimokantys kurkliciai Jonas Dailėdičius ir valdas Petrauskas.

V. Laišius

Asmeninis komunisto pavyzdys

K. Staro kolūkio pirminė partinė organizacija jungia 24 TSKP narius ir 1 kandidatą. Tai nemaža jėga, ir, kaip pažymėjo partinio biuro ataskaitoje ataskaitiniam rinkiminiam susirinkimui partinės organizacijos sekretorius R. Navašinskas, partinė jėga laimi visose kolektyvo gyvenimo srityse. Tiek pranešime, tiek komunistų pasisakymuose buvo pabrėžiama, kad didžiausią poveikį auklėjimo darbe ir gamybinėje veikloje turi komunistų asmeninis pavyzdys. Pavyzdingo elgesio, darbščių komunistų pirminėje partinėje organizacijoje nemaža. Tai visu pirma mechanizatoriai G. Valonis ir S. Gailiusis, sunkvežimio vairuotojas V. Satrauskas, vyr. inžinierius A. Jočys. Sie komunistai ne kartą tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais pavasario darbymetyje ir dorojant derlių. Ypač didelių reiklumu sau ir kitiems pasižymi G. Valonis. Jis griežtai laikosi principo, kad ten, kur dirba komunistas, neturi būti aplaidumo, kad kiekvieno darbo kokybė

būtų aukšta. Be to, S. Gailiusis, G. Valonis, V. Satrauskas yra patyrę jaunimo globėjai, daug padeda partinei organizacijai ir ūkio valdybai jaunosios žemdirbių pamainos ugdymo ir grūdinių darbe. Našus mechanizatorių S. Gailiusio, V. Satrausko ir eilės jų bendradarbių darbas žymia dalimi nulėmė javų pjūtės ir kitų derliaus nuėmimo darbų sėkmę.

Tik geru žodžiu buvo minima kiaučių fermos darbuotoja komunistė B. Gudaitienė, pasižyminti kruopštumu darbe ir reiklumu sau ir kitiems fermos darbuotojams.

Gerai vadovauja mechanizatorių kolektyvui ir ūkio liaudies kontrolės grupėi vyr. inžinierius A. Jočys, todėl gana darniai dirbo ir dirba mechanizatorių kolektyvas.

Komunisto autoritetas, jo įtaka bendradarbiams daug priklauso ir nuo to, kaip jis elgiasi šeimoje ir butyje.

kaip auklėja savo vaikus. Ir reikia pasakyti, kad minėti komunistai ir šiuo atžvilgiu yra pavyzdingi.

Kolektyvo darbo sėkmė, gamybos rezultatai priklauso pirmiausia nuo to, kaip vadovauja gamybos padaliniais žemės ūkio specialistai. Kadangi beveik visoms

tyve, todėl vieno partijos nario nederamas pareigų atlikimas, nedrausmingumas ir pan., daro didelę žalą partinės organizacijos autoritetui. Deja, kaip pažymėjo pranešėjas ir diskusijose kalbėję komunistai A. Eiva, A. Jočys, I. Seštokienė, B. Gudaitienė, G. Valonis, ūkio vadovas P. Laužikas ir kt. ataskaitiniame laikotarpyje eilė komunistų įvairių darbų

metu neparodė reikiamo organizuotumo, pareigingumo. Derlius nukentėjo ne tik dėl gana blogų klimatinės sąlygų, o ir dėl to, kad ne laiku ir ne visada mokamai buvo panaudoti herbicidai, kad, atlikus analizę, paaiškėjo, jog vien dėl neorganizuotumo visų darbymečių laikotarpiu beveik išvisai prastovėjo du traktoriai. Tai agronominės tarnybos darbo spragos. Vyr. agronomas P. Skrebė, o ypač augalų apsaugos agronomas A. Povilavičius įvairių darbų laikotarpiu neparodė deramo reiklumo jiems pavaldiesiems žmonėms, o ir patys ne kartą nusizengdavo darbo drausmę. Neatsitiktinai agronomas A. Povilavičius ir kai kurie kiti komunistai buvo bausti partinėmis bausmėmis. Sie faktai turi būti rimtu signalu naujai išrinktam partiniam biurui, kad reikia ryžtingai pagerinti komunistų gamybinės veiklos ir elgesio kontrolę, kad negalima leisti, jog dėl atskirų partijos narių nedrausmingumo nukentėtų partinės organizacijos autoritetas kolektyvo akyse.

Nemažu priežaištu buvo pareikšta galvųjų fermos vedėjų, kandidato į TSKP narius, zootechniko A. Dioko, vyr. zootechniko V. Latanausko adresu. Siemet pašarai buvo kaupiami ypač didelėmis viso žemdirbių kolektyvo pastangomis. Dabar jie perduoti fermų vedėjams ir ntko gyvulininkystės padalinio vadovo, vyr. zootechniko V. Latanausko pareiga nuolat kontroliuoti jų naudojimą ir saugojimą. Bet pašarų apsaugos klausimu yra nemaža negerovių. Daug kur šieno daržinės nerakinamos, netgi nesandarios, atskirose fermose nepakankamai saugiai laikomi koncentratai. Fermų vedėjų pareiga pareikalauti, kad būtų išskirti žmonės daržinių užsandarinimui. Bet iki pat ataskaitinio rinkiminio susirinkimo šiuo klausimu vyravo nieko gero nelemianti tykla. Ji rodo, kad fermų vedėjai neįaučia deramo reiklumo iš ūkio vyr. zootechniko, o patys nerodo iniciatyvos trūkumams pašalinti.

Išsivysčius dalykiškam pokalbiui apie komunisto asmeninį pavyzdį ir atsakomybę, rimtu priežaištu buvo pareikšta partiniam biurui ir ūkio valdybai. Partinis biuras nepakankamai nuosekliai tikrino partinių įpareigojimų vykdymą. Apie tai byloja faktas, kad per metus biuro posėdyje išklaustylos tik dviejų komunistų ataskaitos apie partinių įpareigojimų vykdymą. Žinoma, komunistų atskaitų išklauzymas neturi virsti kažkokia kampanija, bet priminti apie įpareigojimų sažiningo vykdymo būtinumą tiek partinio biuro sekretoriams, tiek kiti biuro nariai turėtų dažniau.

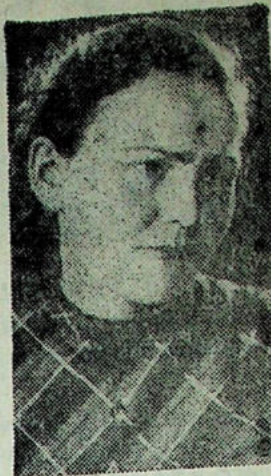
Okio valdyba kartais per daug smulkmeniškai globojo žemės ūkio specialistus. O reikėtų duoti jiems įpareigojimus ir griežtai kontroliuoti jų vykdymą. Tuomet visi dirbtų iniciatyviai ir žemės ūkio produktų gamybos rezultatai būtų geresni.

Reikliai, be nuolaidų K. Staro kolūkio komunistai aptarė partinės organizacijos ir kiekvieno komunisto darba per ataskaitinį laikotarpį, aptarė laimėjimus ir daivikiškai išnagrinėjo buvusiu trūkumų priežastis. Tas, be abeio, bus impulsu partinės organizacijos darbui ateityje gerinti.

Partinės organizacijos sekretoriumi komunistai vėl išrinko R. Navašinską.

K. Kairiūkštis

LIETUVOS LAKŠTINGALA

Siemet sukanka 75-eri metai, kai gimė Lietuvos TSR liaudies poetė Salomėja Nėris.

Subtili, didelio talento lyrikė jau savo poetinio kelio pradžioje pasuko kartu su liaudimi, kovojančia prieš fašistinę buržuazijos diktatūrą. Jos kūryba, užima svarbiausią vietą 1935–1940 m. demokratinėje, antifašistinėje lietuvių poezijoje.

Salomėja Nėris padėjo pamatus lietuvių tarybinei lyrikai, įtvirtino joje socialistinį realizmą. Pirmaisiais Tarybų valdžios ir Didžiojo Tėvynės karo metais ji sukūrė išpuodingą lyrinį tarybinio žmogaus paveikslą.

Salomėjos Nėries kūryba turėjo ir tebeturi didelę įtaką visai lietuvių poezijos raidai.

KOMJAUNUOLIŠKĄ VEIKLĄ APIBENDRINUS

Atėjus rudens metui, žemdirbys jau gali pamatuoti įvertinti aruodo turtingumą. Bet darbu tękmėj ruduo tampa ir apibendrinimų, apmąstymų, nuveikto darbo analizės laikmečiu. Todėl ir gausius būrys Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio pirminės komjaunimo organizacijos narių taip pat buvo susirinkę aptarti, ka nuveikė per šiuos metus. Komjaunuolių šeimoje — 32 jauni žmonės, o jų gretose net 14 mechanizatorių, 6 agronominės tarnybos darbuotojai. Ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime pateikti pavyzdžiai bylojo apie vis stiprėjančią komjaunuolių vaidmenį, sprendžiant aktualias gamybos, auklėjamojo darbo bei kultūrinio gyvenimo uždavinius.

Pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė V. Petrauskienė, skaitydama ataskaitinį pranešimą, nevengė išsakyti šiltų žodžių darbštuolių komjaunuolių adresu. Jėgu ūkiui prireikę traktorininko — Vyt. Banys sėda už traktoriaus vairo. Skubiai reikia į reisa išvykti automašinai — jis vėlgi siūnčiamas. Sis komjaunuolis keleto metų buvo pripažintas geriausiu jaunuoliu mechanizatorių rajone. Puiku pavyzdį jaunimui rodo komjaunuoliai — sėklininkystės agronomas R. Beniulis, augalininkystės padalinio brigadininkas S. Černiauskienė, J. Bartulienė, darbštūs komjaunuoliai K. Rainys, A. Jablonskas. Pagarbos nusipelnė ir mechanizatoriai J. Zvirblis, A. Grigaliūnas, elektrikai A. Dzencevičius, V. Dubrava ir daugelis kitų.

Elmininkiečiai komjaunuoliai šiais metais išsimumė į socialistinį lenktyniavimą, skirta V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms, į sąlydi „Efektivumo ir kokybės penkmečiui — jaunųjų entuziazmas ir kūryba“, konkre-

čiais darbais parėmė Rostovo srities komjaunuolių iniciatyvą „Dirbti be atsiliekamųjų“. Jau tapo tradicija, kad ūkio komjaunuoliai, tęsdami ir vystydami šloviningą tarybinio jaunimo tradiciją — žymias datas sutikti naujais darbo laimėjimais, prisimė padidintus socialistinius įsipareigojimus. Sąjunginio komjaunimo susirinkimo metu „Gyventi, dirbti, nugalėti — kaip Leninas“ komjaunuolis vairuotojas V. Banys, dirbantis su automašina GAZ-53, davė žodį pasiekti

Ataskaitos ir rinkimai pirminėse komjaunimo organizacijose

62 tūkstančius tonkilometrų ir šį įsipareigojimą įvykdė naujosios TSRS Konstitucijos 2-ųjų metų garbei. A. Grigaliūnas traktoriumi T-40 užsibrėžė atlikti 800 sąlyginių hektarų ir taipogi pažada įvykdė iki Konstitucijos antrųjų metų. Sektiną pavyzdį rodė ir bulvių augintojų komjaunimo-jaunimo kolektyvas, kuriam vadovauja A. Grigaliūnas. Sis kolektyvo nariai daug pastangų ir ryžto parodė, augindami ir nuimdami bulvių derlių. Iš kiekvieno hektaro buvo prikasta po 237 cent bulvių, o tai 12 cent daugiau, negu buvo užsibrėžė savo įsipareigojimuose. Sios brigados narys A. Jablonskas su kombainu nukasė 32 ha bulvių plotą, iš kurio gauta apie 800 tonų gumbų. Bulviakasio metu našiu darbu savo užmojus grindė ir jaunėji mechanizatoriai K. Ščerbinskas bei S. Kaulakys.

Ataskaitinio rinkiminio susirinkimo eigoje komjaunuolių pasisakymuose buvo gyvdenami ir idėjinio-politinio auklėjimo klausimai. Komjaunuolis R. Beniulis teigia, mai atsiliepi apie politinio švietimo ratelio propagandistų V. Povilansko organizuotus užsiėmimus, nagrinėjant kursą „Išsivysčiusio socializmo Konstitucija“. Komjaun-

nuoliai, šio ratelio klausytojai, ne tik tai pagilino užsiėmimuose savo teorines žinias, bet ir patys rašė referatus, stebėjo diafilmus.

Kalbėje susirinkime komjaunuoliai išreiškė pageidavimą, kad ateityje būtų daugiau rengiama paskaitų tarptautinėmis temomis, ragino pačius VLKJS narius tapti aktyviais lektoriais, sistemingiau praktikuoti knygų aptarimus.

Vairuotojas V. Banys, savo pasisakyme nagrinėdamas kultūrinio gyvenimo klausimus ir problemas, kvietė komjaunuolius aktyviau dalyvauti meno saviveiklos biurelių veikloje, išvykose ir ekskursijose, o kalbėdamas apie socialistinio lenktyniavimo sąjūdžio vystymą jaunimo tarpe, ypač pabrėžė būtinumą visokeriopai skatinti jaunosius mechanizatorius atkakliau kovoti už kuro taupymą. Apsvarstęs savo galimybes V. Banys savo organizacijos nariams davė žodį asmeninę penkmečio užduotį įvykdyti iki V. Lenino gimimo 110-ųjų metų.

Sie metai ypač buvo reikšmingi komjaunuolių žemos nariams V. Baniui ir A. Dzencevičiui — jie savo gyvenimą susiejo su šlovininga Komunistų partija.

Ataskaitiniame rinkiminiam komjaunimo susirinkime dalyvavo darbo veteranė, Socialistinio Darbo Didvyrė G. Galinienė, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis, personalinis pensininkas J. Ilčiukas, Etmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio direktorius A. Puodžiukas ir kiti partiečiai.

Aktyviausiems pirminės komjaunimo organizacijos nariams V. Petrauskienė, V. Baniui, A. Grigaliūniui, J. Zvirbliui, A. Dzencevičiui buvo įteikti LLKJS Anvskėnų rajono komiteto garbės raštai.

Priimtaime nutarime komjaunuoliai pasirvzo siekti dar ryškesnių laimėjimų, sprendžiant aktualius gamybos ir politinio auklėjamojo darbo uždavinius.

R. Navašinskienė LLKJS Anvskėnų rajono komiteto pirmoji sekretorė, R. Bražienienė „K. d.“ koreso

Kai Viktoro draugai aštuonmetėje mokykloje dar abejodami kalbėjo apie profesiją, jis pareiškė norįs būti vairuotoju arba mechanizatoriumi. Niekas tuo per daug ir nesistebėjo, nes žinojo, kad Viktoro Biloto tėvas dirba ūkyje vairuotoju, kad sūnus taip pat nori sekti tėvo pėdomis, mėgsta techniką.

Su kolūkio siuntimui baigęs Troškūnų KPTM Nr. 2 komjaunuolis Viktoras Bilotas grįžo į Surdegį. Kadangi vaikas turi ir platų profilio mechanizatoriaus, ir vairuotojo teises, jis sąžiningai, reikalui esant, dirba ir su traktoriumi.

Viktoro Biloto nuotrauka buvo patalpinta proftechninės mokyklos garbės lentoje, jo pavardė buvo įrašyta į komjaunimo šlovės knygą. Dabar Viktoro Biloto pavardė minima tarp geriausių surdegiečių jaunųjų gamybininkų pavardžių.

Vyt. Bagdono nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

Panevėžio miesto kultūros dienos

Čiulba ulba „Volungėlė“...

Skaito kas antras panevėžietis

Po vasaros poilsio beveik kiekviena diena judesnė tampa miesto Prekybos valdyba — gerai žinomas ne tik mūsų miesto gyventojams moterų choras pradeda repetitijas. Šis kolektyvas kasmet pasipildo naujais žmonėmis. Turtinti savo dvasinį pasaulį pagal pomėgį čia renkasi 60 prekybininkių.

Kokie šiam meno saviveiklos kolektyvui buvo prabėgę septyniolika metų?

Per tą laiką daug kartų koncertuota, paruošta dešimtys sudėtingų dainų, dalyvauta trisdešimtyse respublikinėse dainų šventėse, dviejuose respublikiniuose chorų sąskrydžiuose ir iš jų pasiųsta LTSR kultūros ministerijos, Liaudies meno rūmų garbės raštų, padėkų. Moterų choras, vadovaujamas Gražinos Viržonienės (choro meistrė Emilija Sedukytė, koncertmeisterė Jūratė Jocienė), kasmet dalyvauja miesto saviveiklinių kolektyvų apžiūrose, tapdamas nuolatiniu moterų choru tarpe.

Ypač „ūgtelėjo“ kolektyvas už praėjusius metus. Choras pateko į pirmiausių chorų respublikoje gretas, tapo laureatu Klaipėdoje vykusiam antrajame respublikiniame S. Simkaus chorų konkurse ir pelnė specialią prizą už geriausiai atliktą S. Simkaus dainą. Vėliau sėkmingai pasirodė respublikiniame chorų konkurse „Dainuoja darbo Lietuva“, kur mūsų prekybininkių chorui buvo pripažinta antroji vieta miestų kategorijoje. Choras tais pačiais metais taip pat pripažintas geriausiu respublikoje prekybos darbuotojų saviveiklos kolektyvu tarpe Vilniuje. Praėjusiais metais skambiausios prekybininkės dalyvavo trečiajame S. Simkaus chorų konkurse Klaipėdoje ir vėl tapo laureatėmis.

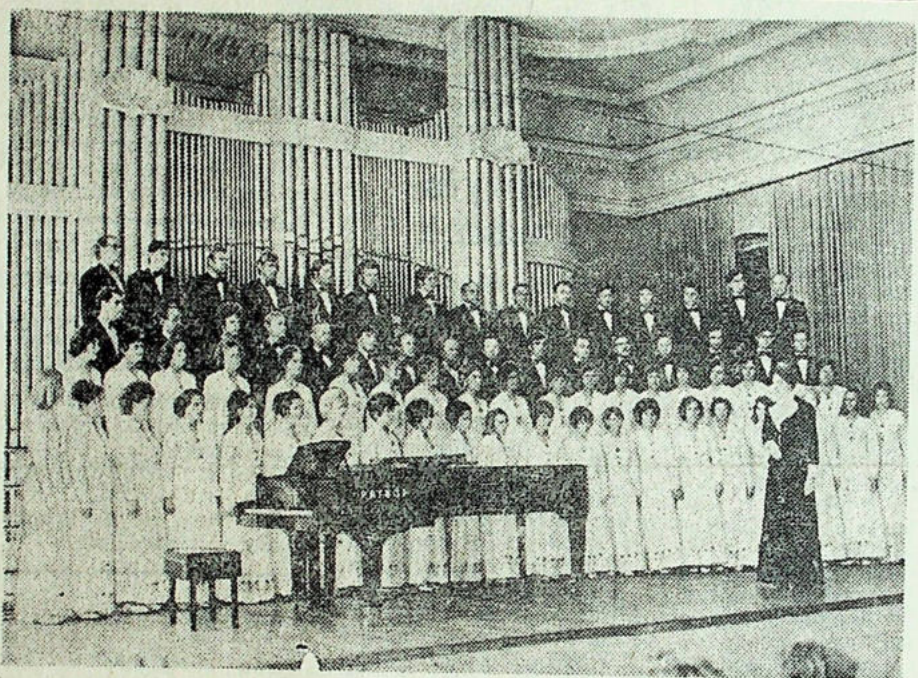
Dainos entuziastės dainavo daugelį respublikos miestų, rajono centrų, šefuoluose kolūkiuose. Ir visur už skambią, gražią dainą joms nuoširdžiai dėkojo žmonės. Su dideliu malonumu praėjusiais metais panevėžiečiai klausėsi didelės naujos dvi-

jų dalių šio kolektyvo programos, paruoštos choro 100-ojo koncerto proga. Kiekvienas, kuris jame dalyvavo, patvėrė daug džiugiančių akimirkų ir įsitikinimą, kad choras meniniu atžvilgiu subrandęs, aukštos sceninės kultūros kolektyvas.

— Chore dalyvauja ne vien daug jaunų prekybininkių, tokių kaip Sigita Ragauskaitė, Regina Bitinaitė, Laima Liubertavičiūtė, Dalia Civiškaitė, Laima Ignatavičiūtė, kurios jau spėjo užsirekomenduoti stropiomis, labai mėgstamomis dainomis choristėmis, bet netrūksta ir tokių entuziastėlių, kurios su daina nesiskiria daugiau kaip 15 metų, — pasakoja choro vadovė Gražina Viržonienė. — Tai Irena Žvirėvaitė, Elena Ališauskienė, Anelė Malinauskienė, Bronė Starkienė, Stefanija Navickienė. Už didelę meilę dainai jų krūtinės puošia „Saviveiklos žymeno“ ženklai.

Tas vakaras visam laikui liks atmintyje ne tik choristėms, bet ir daugeliui dainos mėgėjų. Prekybos valdybos salė buvo sklidina gyvo alinimo. Choristės, apsirėdžiusios naujais rūbais, kvietė visus į salę, kur jų laukė ne vien nuotaikingas koncertas. Tą vakarą miesto Prekybos valdybos moterų chorui buvo suteiktas „Volungės“ liaudies moterų choro vardas. Neapsakysiu džiaugsmo, kurį patyrė dainos entuziastės, susilaukusios tokio didelio įvertinimo už savo ilgametę meilę dainai, už gražią, turiningą dainą, nuskambėjusią plačiai po visą Lietuvą. Džiaugėsi ir visi, kas tą vakarą dalyvavo koncerte, surengtame ta proga, džiaugėsi ir visi miesto saviveiklos kolektyvai, kad dar vienu liaudies kolektyvu padaugėjo, ir iš širdies linkėjo: „Čiulbėk, ulbėk, miela „Volungėle“, ilgus metus“.

L. Banelis

Panevėžio autokompresorių gamyklos mišrus choras koncertuoja filharmonijoje.

A. Gylis nuotr.

Sis rūmas, pavasariškai saulėtom spalvomis sutviskęs, bene trečiojo savo jaunystės įkorpė: iki karo — „Pasauly“ kino teatras, ant jo griuvėsių pokary išaugo kultūros namai, o dabar, po rekonstrukcijos, Viešoji biblioteka, šviesi išore ir vidum.

Šviesi ir graži erdviais kabinetais, o dar labiau darbu. Neseniai ji savo dešimtmetį pažymėjo. Ypatingas tai dešimtmetis — buvusios masinės bibliotekos susivienijimo, o šiemet čia baigta tarpžinybinė bibliotekų centralizacija. Profesorių ir masinės bibliotekos susivienijimo ir tapo Viešosios filialais — pirmasis eksperimentas šalyje. Dabar 68-iose miesto bibliotekose skaito kas antras panevėžietis!

Bibliotekininkai — ideologinio fronto darbuotojai, dar labai daug, kad kiekvieną mūsų pasiektų tie nuostabieji lobiai, kurie sukaupti knygose. Prieš dešimtmetį biblioteka turėjo beveik 115 tūkstančių spaudinių ir keturis skyrius su penkiolika

Viešosios bibliotekos skaitykloje.

G. Pinigio nuotr.

darbuotojų, šiandien — per 300 tūkstančių spaudos vienetų, aštuoniuose skyriuose dirba 53 bibliotekininkai, daugiau nei pusė jų baigę aukštąsias mokyklas. Per devynis šiu metų mėnesius jie išdavė 320 tūkstančių knygų, atsakė į daugiau kaip 5000 užklausimų.

Biblioteka su didžiuoju savo turtu persikėlė į naujus rūmus ir nė vienas dienas nebūvo uždaryta!

Tikrai nepaprastai daug sumanumo ir energijos parodė spaudinių saugojimo skyriaus vedėja J. Arėlienė, skaitytojų aptarnavimo skyriaus vedėja B. Mikelėnienė, taip organizavusios darbą, kad knygų fondai buvo perkrausyti ir sulvarkyti pačiu trumpiausiu laiku. Dabar į šviesų rūmą malonu užteiti skaitytojų, patogų dirbti bibliotekininkui.

„Per metus jie paruošė dešimtis parodų. Šioji buvo neįprasta — juo vaikų darbų paroda. Kolektyvo šventė — bibliotekininko diena (ji tik šio darnaus kolektyvo kalendoriuje) — tapo šeimos švente. Darbo jubiliejus pažymintieji buvo apdovanoti vertingomis knygomis, LTSR Kultūros ministerijos garbės raštais. Knygos bičiulio ženklais.“

Į naujai atgimusį rūmą eina ir eina skaitytojai, ieškodami atsakymų į tūkstančius klausimų. Dabar biblioteka — viena gražiausių miesto kultūros įstaigų, ir jei žingsniu slopinama kilimas, balsas pats prilydai — nepatogu drumsti šios iškilmingos rimties, kada žmogus akis į akį kalbasi su knyga.

J. Zalgevičiūtė

Palydėjo į Tarybinę Armiją

Surdegio kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos komjaunuoliai, vadovaujami sekretorės Maritos Jaar, suruošė kolūkio jaunuoliams, išvykstantiems į Tarybinę Armiją, palydą. Jiems visi linkėjo sėkmingai atlikti karinę tarnybą, nepamiršti kolūkio jaunimo.

Būsimiesiems kareiviams traktorių-mašinų eksploatavimo inžinieriui Alvydui Kaminskui, vairuotojui Viktorui Bilotui, statybininkui Virginiui Marmokui, traktorininkams Rimantui Petroniui, Mindaugui Slučkai ir kitiems kolūkio pirmininkas Albinas Janauskas įteikė at-

minimo dovanėles. Už gerą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą komjaunuoliai Viktoras Bilotas ir Virginius Marmokas apdovanoti LLKS Anykščių rajono komiteto garbės raštais.

Ta vakara kultūros namuose ilgai skambėjo muzika, daina, linksmas juokas, buvo organizuojami išradimai, smagūs žaidimai ir atrakcionai. O komjauninkai komunistas Augustas Masilionis ir komjaunuolis Rimantas Bartulis į būsimų kareivių vakara atėjo su armonikomis. Prisimindami savo kareiviškus metus, jie griežė kareiviškas melodijas.

Vakaras praėjo išpuilingai, o jaunuoliai į Armiją išvyko su gera nuotaika.

A. Beržinis

Ar neįvyks nelaimė?

Kasmet rajone daugėja šeimų, besinaudojančių dujinėmis viryklėmis. Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontoros darbuotojai stengiasi patenkinti visų gyventojų pareikšimus ir įrengia naujas arba pakeičia senas dujines virkles moderniškesnėmis, pagal piliečių prašymą esant sąlygoms, perkelia dujinius įrenginius į kitas patalpas, apmoką naudotis dujiniais įrenginiais, atlieka dujinių įrenginių profilaktiką. Gyventojai turėtų puikiausiai suprasti elementariausias naudojimosi dujine virykle taisykles, griežtai laikytis jų ir jokių būdu nesavivaliauti.

Be to rajone pasitaikė atvejų, kai abonentai savivališkai perkeldinėja dujines virkles arba balionus, nors taisyklėse, kurias turi kiekviena besinaudojanti dujomis šeima, aiškiausiai parašyta, kad savavališkai perkelti dujinę viryklę arba dujų balioną į kitą vietą griežtai draudžiama. Taip pastaruoju metu savivaliausi černiachovskiečiai Jonas Verbiļauskas, Petras Biveinis, Juozas Milašauskas, Staškūniškio tarybino ūkio gyventojas Povilas

Dunčia, gintarietis Laimis Tamulevičius, aukštakalniškis Stasys Melnikas ir visa eilė kitų. Dar dažnai būna tai, kad iš virtuvės dujiniai įrenginiai perkeltami į kitas patalpas, kuriose griežtai draudžiama naudoti dujas, laikyti dujų įrenginius. Butent taip nelinkamai pasielgė Stasys Melnikas iš „Aukštakalnio“ kolūkio. Dar viename kitame ūkyje pasitaiko atveju, kai dujų balionas keičia ne kvalifikuotas šaltkalvis-dujininkas, bet patys gyventojai. Tokių atvejų pasitaikė Levaniškio kolūkyje. Čia dujų balionas iš sandėlio į namus gyventojai vežasi kuo pakliuvo: nepritaikytomis tam tikslui mašinomis, arkliais vežimais, žiema — rogėmis.

Dažnai gyventojai, atlikdami savo namuose remontą, dažydami virtuvės sienas, pamiršta kartu nudažyti sieną einantį aprūdijusį dujinio įrenginio vamzdelį, kartais ta vamzdelį išjudina, nuplėšia. Surūdijusius, nenudažytus vamzdelius teko matyti šilėliečio Petro Misiūno, naujasodiečio Petro Kavaliausko namuose. Na, o išjudintus, nuolėžtus vamzdelius

patikrinimo metu dujų ūkio darbuotojai rado Raguvėlės tarybinio ūkio gyventojų Alfonso Millerio, Genės Kulbokienės, gintarietis Stasio Augulio, Juozo Stankelio, naujasodiečio Petro Ceriausko virtuvėse.

Naudojimosi dujine virykle taisyklėse taip pat pabrėžiama, kad griežtai draudžiama risti prie dujotiekio vamzdžių virves bei apgrizdinti dujų balioną ar dujinę viryklę pašaliniais daiktai. Kai kurie abonentai į tai irgi abejingai numoja ranka. Štai Anykščiuose, Puntuko gatvėje gyvenantis Povilas Beinoris dujų balioną užstatė spinta, šaldytuvu. O jeigu balionas pradėtų leisti dujas, jeigu dujinis įrenginys atsidurtų avarinėje situacijoje? Beje, patiemis abonentams draudžiama taip pat ir remontuoti dujinius įrenginius, tikrinti ugnimi, ar įrengimas nepraleidžia dujų.

Griežtai besilaikantys nustatytų reikalavimų, abonentai visuomet išvengs nelaimingų atsitikimų, gaisrų. Na, o tie, kurie į visas taisykles žiūri pro pirštus, anksčiau ar vėliau visuomet prisitaikys nelaimė. Tai neperseniausiai

įvyko ir Anykščiuose, Parko gatvėje esančiame name Nr. 18. Norėdamas apsigyventi šiame name pilietis Jonas Sudaras, atsikraustydamas iš Ukmergės rajono, savivališkai atsijungė dujinį įrenginį, dujų balioną atsivežė ir įnešė į rūsi. Neilgai trukus šio namo rūsyje įvyko sprogimas. Nelaimingo atsitikimo metu buvo sunkiai sužalotas žmogus, iš pusės namo teliko tik plytelių krūva... Komisija, tyrusi šį įvykį, nustatė, kad jis įvyko J. Sudarui grubiai pažeidus dujinių įrenginių eksploatavimo ir laikymo taisykles. Taip pat komisija ištyrė, kad ir antrosios šio namo pusės šeimininkas Antanas Bagdonas taip pat nesilaikė nustatytų taisyklių, naudojo nestandartinius balionus. Dėl šių asmenų neapdairumo, nerūpestingumo ir įvyko skaudus atsitikimas.

Tad kiekvienam besinaudojančiam dujomis reikėtų pirmiausia pagalvoti apie tai, ar yra nepažeidžiamos taisyklės, ar tvarkingai dujiniai įrenginiai, ar neįvyks nelaimingas atsitikimas.

VI. Ramoška

Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontoros viršininkas, Vyt. Bagdonas

Smuikininko koncertas

Anykščių kultūros rūmuose koncertavo tarptautinių konkursų laureatas Raimondas Katilius. Smuikininkas atliko muzikos klasikų ir šiandieninių kompozitorių kūrinius. Koncerte skambėjo V. Mocarto, ispaniško kolo-ralu nuspalvinta Manuelio de Falla muzika, liudno susimastymo kupina lietuvių kompozitoriaus V. Barkausko sonata, negru muzikos ritmika aidinti amerikiečių kompozitoriaus D. Geršvino kūryba. Muzikos mėgėjas malonius išpuodžius paliko lenku kompozitoriaus K. Si-manovskio variacijos N. Paganinio kapriso Nr. 24 tema D. Miļo-J. Heifeco „Braziliera“ R. Šėdrino jumoreska ir kiti kūriniai.

M. Giedrient

Kraštotyros darbų paroda

Siu metu lapkričio 11 dieną rajono centrinės bibliotekos skaitykloje atidaryta kraštotyros darbų paroda. Parodoje eksponuojama apie 60 darbų. Dauguma eksponatų — kolektyvų metraščiai ir istorijos. Gerus darbus, gražiai apibendrintus, kruopščiai paruoštus pristatė „Anykščių šilėlio“, „Lenino keliu“, K. Staro kolūkių, Sodinkvės tarybinio ūkio, vyno gamybos susivienijimo „Anykščių vynos“, Statybos ir remonto valdybos kraštotyrininkai, Rubikių, Kurklių, Latavėnų, Androniškių bibliotekų darbuotojai. Gana gausiai parodoje dalyvauja rajono mokyklų kraštotyrininkai. Geriausi darbai bus atrinkti ir pristatyti į respublikinę kolektyvų kraštotyrynų darbų apžiūrą Vilniuje.

V. Kontrimavičienė Bibliotekininkė

PESLIAI

Cia slėniais, čia aukštais krantais puošiasi mūsų miela Svėntoji. Ypač ryškios upės praeities atodangos ties Vėtygala. Nemažiau įdomūs Svėntosios krantai prie Peslių, kurie pasižymi kristaliniiais smėliais, o upėje vasara auksu spindi lūgniu žiedais su plačiais žaliais lapais. Žvejai mėgėjai tai puikiai žino, kad po lūgnių lapais vidurvasariu vėdinasi didžiulės žalsvašonės lydekos.

O kodėl gi toki Peslių vardas? Manytume, kad tai apatsitiktinis, o kaip ir daugelio paupinių gyvenviečių, susijęs su tam tikrais išplūstais gamtos gyventojais, šiuo atveju su sparnuotais, vadlinamais pesliais. Čia seniau paupio krantų aukštoje pusėje kraudavo lizdus juodieji pesliai. Tai plėšrių šeimos paukščiai. Suaugę pesliai yra tamsiai rudos spalvos su balva galva. Snapas juosvas, vaškine geltona, raižytas šviesiai duobinė spalvos. Dauguma kūno

plunksnų turi išilgai pagal stieba dryžėlį. Todėl susidaro gražus margumas, kuris nepastebimas nugaros dalyje. Plasnojamais plunksnos juosvos, o jų vidinės vėtyklės daliniai baltos su skersiniu margumu. Vairuojamos plunksnos rudai kavinės spalvos su aštuoniomis skersinėmis šviesesnėmis juostomis. Vairuojamų plunksnų apačia šviesiai pilka su nerūšiomis juostomis. Kojos geltonos.

Pesliai sveria 800–1100 gramų. Seniau jie buvo paplitę Lietuvoje. Ypač gausiai gyveno Anykščių rajono Peslių želdiniuose. Molėtų rajono Labanoro girioje, Nemuno žemupyje. Neringoje bei miškuose, augančiuose prie didesnių vandens telkinių. Mat, pesliai minta vandens gyvūnais, daugiausia negyvos žuvimis, varlėmis, paliktomis kitų plėšriųjų maisto atliekomis, žvėrių ir naminių gyvulių lavonais. Užkandžiauja net skradydami, maista į snapą patiekdami viena kolia. Dėl organinių — gyvūninės kilmės maisto atliekų likvidavimo pesliai laikomi vienais iš geriausių gamtos, sanitarių. Tik gaila, kad jie visur mūsų respublikoje labai nyksta. Net ir Peslių vietovė nebėgi didžiulės šių labai naudingų paukščių gyvenimu.

Jeigu pavasarį iš Pietų ar Pusiaurio Afrikos į gimtinę grįžta juodieji pesliai, tie susilaukia visų globos. Lizdą krauna aukšto medžio vainike, paprastai 12–25 metrų aukštyje. Savo „namų“ statybai sunaudoja įvairius rastus skudurus, popierius, suirūnėjusią medieną, viską sulipdo molio perlepimais. Tokiame

lizde patelė padeda 2–3, o kartais net 5 kiaušinius. Jie balti su rudomis dėmėmis bei vingiuotais dryželiais, 54×43 milimetrų dydžio. Perri patelė, kurią, tik reikais, pavaduoja patinas. Perėjimas trunka 28–30 dienų. Jaunikliai lizde būna 42–45 dienas.

Juodieji pesliai jau rugpjūčio-rugsėjo mėnesiais patraukia į pietus. Beveik visur juos globoja įstatynas.

Reikia paminėti, kad artiini juodųjų peslių giminaičiai yra rudieji pesliai. Jie kiek didesni už pirmuosius, rudesni ir svarbiausia, turi daug ryškesnę uodegos iškarpa, kuri pastebima net tada, kai vairuojamos plunksnos pilnai išskėtos.

Geografinis rudojo peslio paplitimas yra kiek mažesnis, negu juodojo giminaičio. Jie gyvena Centrinėje ir Pietinėje Europoje, nuo Skandinavijos pusiasalio šiaurėje, Mažosios Azijos, Saurės Irano, Saurės-Vakarų Afrikoje, Kanarų salose. Tarybų Sąjungoje sutinkamas Vakarinės Ukrainos rajonuose iki Kijevo srities, Kaukaze ir Užkaukazėje, Latvijoje. Vakarų ir Centrinėje Europoje rudieji pesliai labai išretėję. Netoli mūsų krašto jie perėjo Kuršių marių rytiniame krante. Dabar apie tai duomenų neturime. Sunku pasakyti, ar Lietuvoje kur nors jie dar peri. Mažai jų matosi ir traukimo metu.

Pesliai turi neabejotiną reikšmę palaikyti ir miškų apvalymui nuo kritusių žvėrių, žvėrelių lavonų, kitų plėšriųjų paliktų maisto atliekų, sunaikina daug stambių vabzdžių augalų kenkėjų. Mūsų respublikoje, tuo pačiu ir Anykščių rajone apsigyvenusius peslius saugokime kaip reikšmingus gamtos paminklus, vertingus aplinkos sanitarius.

P. Sleikus

Biologijos mokslų kandidatas

MANO VAIKYSTĖS EGLĖ

Kai ja pasodino kieme, taro kitu medžių, manęs dar nebuvo. Tik vėliau, kai ta eglė pasistiebė aukščiau gryčios šelmenio, aš ją pamaciau pro savo vaikystės langą. Ir buvo ji man lyg atėjusi iš pasakos apie Žilviną — žalčių karalių. Žiūrėdamas į eglę, aš matydavau, kaip ji užsiriša skara, kaip eina prie mano neregėtos, nežinomos jūros, išvysta kraujo puta... Didelės ir šviesios vaikystės akys. Matai ir tai, ko nemato suaugusieji. Kai iškrisdavo pirmasis sniegas, nubaldavo laukai, po žilais, kaip mano motutės plaukai, nušarmota eglė dar kurį laiką juoduodavo spygliais nubarstyta žemė, ten dar kvėpėdavo drėgnų rudens mišku. Ir aš matydavau, kaip po eglės slėpiasi, kiurksio užsiglaudes vis dar nenorintis mus palikti ruduo...

O kiek džiaugsmo man suleidavo tie it iš bronzos išlieti kankorėžiai! Po poros nesėkmingų bandymų įsikurti viršūnėn ir pylas už suplėštas kėlnes, nubrodintus kelius, aš laukdavau, kol pati eglė man padovanos saikais kvėpiančius kankorėžius, kurie tapdavo mano žaislais, — kareiviais, žirukais, laivais, viskuo — kuo tik panorėdavau. Tada aš dar ne-

žinojau, kad po tais rusvais kankorėžiu žvynais slėpė daugybė eglėlių, visas miškas... Nesusimąstiau, kodėl kone kasmet ėmusi derėti eglė taip ir neišaugino čia, lauku apsuptoje sodyboje, nė vienos savo dukters.

O aš augau kartu su egle. Prieš užmigdamas girdėdavau, kaip ji ošia už lango tarsi niūniuotu lopšine. Gal ji matydavo ir mano sapnus. Nes kartais ateidavo į sapną ir padovanodavo man kalaviją devynioms slibino galvoms nukirsti. Arba septynių mylių batus, su kuriais keliaudavau per miškus, per kalnus, marias, ieškodamas užburtos karalaitės...

Pagaliau atėjo metas visam laikui atsisveikinti su gimtuoju sodžiumi, su ta mano vaikystės egle. Ir ji išlydėjo mane į kelią, Tiesa, be kalavijo ir be septynių mylių batų... Kai ties kelio vingiu atsigrežiau įai pamotį, stovėjo ji, žaliaskarė, galutrobėje, tokia žalia žalia mėlyno dangaus fone, apgaubta gintarinio nūeinančios vasaros švytėjimo. O pačioje viršūnėje net iš tolo matėsi žaliųjų spindintys kankorėžiai. Elgė dar karta brandino savo sėklas, vis vylėsi sulaukti palikuonių. O šalia lingavo, stiebėsi mano pasodintas berželis. Norėjau, kad ji turėtų sūnų. Pamojau ir jam, jau pagautam geltonio. Daug vandens buvo nubėgę nuo tos atsisveikinimo su

tėviške, su egle dienos, kai mudu vėl susitikome. Ji kaip ir anksčiau stovėjo prie dabar tokios mažos, sutūpusios trobos. Ir buvo ta ir nebe ta. Jau nesvarino ligi pat žemės savo žaliu šaku. Iš apačios ja apgenėjo, kirviu nukapėjo šakas, atidengė vėjui ir saulei sakais apvarvėjusi, šiurkštų kamieną. Kažkas tame kamienė grubiai išrėžė „autografa“ — „B. R.“ raides. Bandė eglė sakais užlieti tą skaudžią žymę, bet vistic liko užkrešėjusi žaizda. Kaip ir kadaise, eglė kvėpėjo mišku. Ir toli pasilikusios vaikystės dienomis. Tačiau ošė ji liūdnei, ne taip, kaip seniau. Gal sveikino mane, gal guodėsi. Klausydamasis jos ošimo, tikėjau išgyris, kaip šaukia Žilvinas, bara savo vaikus. Ne, ji nebesaukė Žilvino... Tik ošė...

Paskutini karta, kai užsukau į savo kaimą, pasigedau eglės. Jos vietoje buvo kelmas. Ir, rodos, ten, kur ji tiek metu rėmėsi viršūne į dangų, liko žydrinėje duobė...

Jau nėra mano vaikystės eglės. Bet ji vis dar stovi many. Su saulės nuauksintais kankorėžiais, su šerškėno pasidabruota viršūne, su brėkstančio vasaros ryto ir melstano miglos skraiste ant pečių. Ir kartais, nors retai, jau labai retai, dar ta mano vaikystės eglė ateina į sapną...

R. Vygandas

Pelnyta bausmė

Panevėžio ATJ Nr. 1 vairuotojas A. Knizikevičius neteisėtai laikė šautuvą, dvejus metus vienas bei su kitais asmenimis sistemingai brakonieriaavo. Šių metų liepos 28 d. A. Knizikevičius, būdamas girtas, Dablinio miške nušovė Naujamiesčio valstybinio medžioklės ūkio skyriaus viršininko pavaduotoją K. Ivinską, kuris norėjo su laikyti jį už brakonieriaavimą. Lietuvos TSR Aukščiausiojo teismo teisminių baudžiamųjų bylų kolegija nutėisė A. Knizikevičių mirties bausmė. Nuosprendis galutinis ir neapskundžiamas. (ELTA)

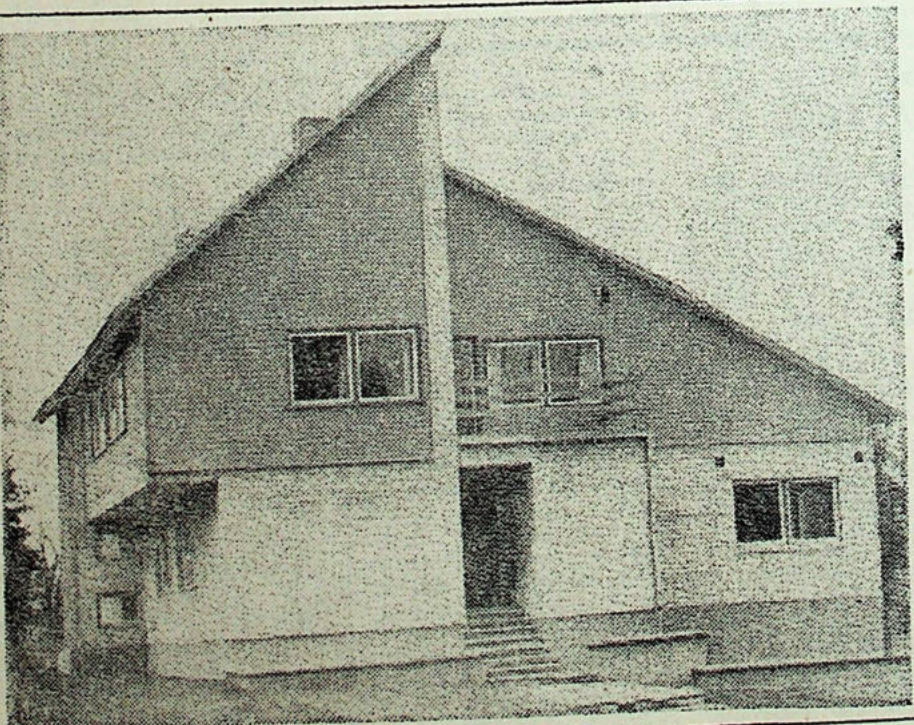
Redaktorius ST. VINCIONAS

Drąsusis šermuonėlis

Prie Kavarsko vidurinės mokyklos bendrabučio mokiniai neseniai matė bešmiriniantį nedidelį žvėrelį. Jis visai nekreipdamas į vaikus dėmesio, kažko šniukštinėjo po akacijomis. Žvėris akulės taip ir žvilga iš didelio smalsumo. Kai žiūrovų ratas sutankėjo, šermuonėlis nukūrė prie sugriauto namo pamatų. Mat, čia anksčiau būta ir sandėliuko, kur „nuomavosi“ ūta. Šermuonėlis buvo apstėisęs jau žiemiskais kailinukais. Lvg suvokęs, kad vaikučiai iš jo šaiposi, kelis kartus atsigrežęs suėksėdavo, net žvilgantis kailiukas ant nugaros pasišliausdavo. Kiek pademonstravęs savo ovkti, žvėrelis dingio pirmųjų žalių pakastoje žolėje. A. Kalnietis

Siame originalios konstrukcijos pastate neperšniausiai įsikūrė Anykščių rajono valstybinė gamtos apsaugos inspekcija. Anykščių parodomas medžioklės ir žūklės ūkis. Naujame pastate — jaukūs darbuotojų kabinetai, erdvi pastėdžių salė. Čia taip pat įrengti ir garažai automašinoms. Ši statinė žemėlių gatvėje Anykščiūse pastatė Anykščių statybos ir remonto valdybos statybininkai.

Vyt. Bagdono nuotr.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdina rotacinė mašina. Indė kras 67262 Išleis antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11267 Užsak. Nr. 1842

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi vairuotojai, šaltkalviai-remontininkai, Kurklių bei Svėdasų separavimo skyriuose — elektrikai. Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių.

Anykščių mechanizuotai kolonai skubiai reikalingi įvairių specialybių statybininkai, santechnikas, stalius. Dvieju metu laikotarpyje bus aprūpinami butais. Kreiptis: Anykščiai, Stoties 5. Administracija

Mirus POVILUI KRIKŠCIONUI, gilaus liūdesio valanda reikiame nuoširdžia užuojauta velionio šeimai ir artimiesiems. Andrioniškio kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Mirus vyrui, reikiame nuoširdžia užuojauta SALOMEJAI UZDRIENEI. „Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Mirus LIZOVETAI PRUSAKOVAI, nuoširdžiai užaučiame velionės šeimai ir artimuosius. Vėlimo fabriko „Spartakas“ profsąjunginė organizacija

Mokytojai ALDONAI UZDRAITEI Su Jumis dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, tad leiskite pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo tėvelio mirtis. Viešintų vidurinės mokyklos Va klases mokiniai

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių statybos ir remonto valdybos viršininkui M. Urbonui, bendradarbiams, Mechanizuotos kolonos darbuotojams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkia valanda, laidojant mylimą tėvelį.

Tamošiūnų šeima

JANINAI VISUMIRSKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytel. Bendradarbės

EMILIJAI KARVELIENEI ir MARJONAI UZKURELIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžia užuojauta reikiame „Gintaro“ kolūkio Maželių kaimo gyventojai.

Nuoširdžiai užaučiame VALĘ PILKAUSKIENE, mirus mylimam tėveliui. Anykščių miesto J. Billūno gatvės namo Nr. 20 I laiptinės gyventojai

Skausmo valandą dėl mylimo tėvelio mirties nuoširdžiai užaučiame POVILĄ KAUNIETĮ. Kurklių kolūkio statybininkai

Nuoširdžia užuojauta reikiame VALĖI PILKAUSKIENEI, mirus mylimam tėveliui. Anykščių MSMV au kolonos darbuotojų kolektyvas